

Skattefala, hvad enten man nu kalder den stigende eller synkende, hvilket i Virkeligheden kommer ud paa det samme til syvende og sidst, og samtidig at have særlig Formuebestatning, vil jeg ikke anse for heldigt. Jeg tror, man maa gaa en af Vejene, men jeg antager ogsaa, man ad begge Vejene kan naa omtrent det samme Resultat. Men medens jeg betragter det som naturligt og rimeligt at man i Landkommunerne og vel ogsaa i de smaa Kjøbstæder, hvor den faste Formue, de faste Ejendomme, er det vigtigste, Indtægten af dem er den alt overvejende, lægger særlig Vægt paa den faste Ejendom og særlig lader den betale, saaledes forekommer det mig paa den anden Side, at hvor der er Tale om de mindre enkelte Forhold, i de store Byer eller Kjøbenhavn, er det det naturlige, at man lægger Vægt paa Indtægten, idet Indtægten af de faste Ejendomme ikke der har nær den Betydning som paa Landet, og den Progressivitet, man kan ønske, kan man opnaa gennem en Skattefala. Hvad §§ 3 og 4 angaa, som jeg tror den højtærede Indenrigsminister sætter særdeles Pris paa, efter hvad der blev udtalt i Konferencen, og hvorfor jeg heller ikke har villet være med det relative Flertal, som har foreslaaet, den skulde udgaa, skal jeg sige, at jeg i og for sig ikke lægger saa overordentlig stor Vægt paa disse Paragraffer. Det forekommer mig, at hvis man faar en betryggende § 2 indført i Loven, en betryggende § 2 med gode fornuftige Regler for Vedtægterne, kan man meget godt beholde Amtsrådene som Overligningskommission; men som sagt, da den højtærede Indenrigsminister saa bestemt modsatte sig, at disse Paragraffer udgaa, har jeg ikke villet være med til at foreslaa dem udstemte. Et Mindretal, hvoraf jeg er Medlem, har foreslaaet, at der i Stedet for forskellige Overstattekommissioner, paa en vis Maade, som skulde afgøre Strid mellem Kommunerne, oprettes en for hele Landet. Efter Regeringens Forslag, er der den Bestemmelse, at naar der er Uenighed mellem Kommuner inden for samme Amt, skal Overligningskommissionen afgøre Striden, men derimod, naar der er Uenighed mellem Kommuner i forskellige Amter, skal Overstattekommissionen afgøre den. Det har forekommet os det naturlige, at der indrettedes en Overstattekommission for hele Landet, saa vil man saa ensartede Afgørelser og efterhaanden ensartede Regler for hele Landet om den interkommunale Bestatning, og gør man det, vil det ogsaa være naturligt at gøre denne Overstattekommissions Medlemmer saa faste som

muligt, ikke i og for sig gøre dem til Embedsmænd, men dog give dem et ordentligt Honorar og lade dem vælge paa længere Tid. At jeg ikke kunde være med til, at lade en saadan Overstattekommission vælge af Rigsdagen, dette Ting og Landstinget, tillader jeg mig blot at bemærke, det forekommer mig naturligt, at en saadan Overstattekommission vælges af Regeringen, af Kongen. Et lille Forslag, som er stillet under Nr. 18 af to Medlemmer af Udvalget, hvoraf jeg er den ene, skal jeg ikke nærmere gaa ind paa, det har ikke stort at sige, og jeg skal kun anbefale det. Jeg tror, det vil være en Vættelse for vedkommende Ejer, hvis Stov f. Eks med en liden Del strækker sig ind i en anden Kommune, en Vættelse for ham, at han ad denne Vej kan komme til at betale sin Skat kun til den ene Kommune og ikke til dem begge to, men det er i hvert Fald ikke et Forslag, der har stort at sige. Hvad Bestatningen af Aktieselskaber angaar, vil jeg antage, at det andet ærede Medlem, som sammen med mig har stillet Forslaget under Nr. 25, særlig vil omtale det, det er jo dette andet ærede Medlem, der nærmest er Fader til alle de Forslag, der saa vel fra Flertallets som fra Mindretallets Side ere stillede om Aktieselskabers Bestatning. Jeg skal om Undtagelserne kun sige det, at jeg ikke, i alt Fald indtil videre, kan være med til at stemme for de Undtagelser, som ere foreslaaede under Nr. 26 af Mindretallet under Nr. 10, hvor d'Hr. jo i Virkeligheden ville give Andelsforeninger og Forbrugsforeninger fri for at komme med under Bestatningen. Jeg kan ikke være med hertil, jeg finder det ikke retfærdigt eller nødvendigt, og jeg finder særlig, at det ser underligt ud, samtidig med, at vi dog have taget velegørende Stiftelser med ind under juridiske Personers Bestatning. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa. Jeg tvivler ikke paa, at dette Forslag vedtages her i dette Ting; men jeg kan ikke tro, at det endelig kan blive til Lov. Hvad Skatten paa juridiske Personer angaar, er der den Forskel mellem det af Flertallet stillede og det af et Mindretal, det ærede Medlem fra Aalborg og mig, stillede Forslag, at vi ønske, at juridiske Personer skulle betale Skat saa vidt muligt efter den samme Procent, som betales i vedkommende Kommune. For saa vidt jeg forstod den ærede Ordfører, var han i og for sig enig med os i, at det var heldigt; men paa Grund af, at han ingen § 2 havde og derigennem ikke kunde faa Indtægten frem og ad en eller anden Vej beregne Skatteprocenten, saa var han nødt til at nøjes med de 2 pCt., som